

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – I. ÉVFOLYAM – 22. SZÁM, 2008. JÚN. 29

Kedves Testvéreim!

Az imént felolvasott történet teljesen hétköznapi módon indul. Jézus áll a Genezáret-tó partján, ahol halászok mosás és javítják a hálójukat egy sikertelen éjszakai halfogás után. Hallják, hogy nagy tömeg közeledik Jézushoz, akik kérik, hogy beszéljen, tanítsa őket. Jézus ekkor egyenesen Péterhez megy, és

ciót akart hallgatni azon a reggelen üres gyomorral, csurom vizesen, kifáradva, de félretette a hálójukat, és bementek egy kicsit, remélve, hogy hamarosan vége lesz. Aztán vége is lett, de akkor Jézus átváltott. Először kérte Pétert – azt olvassuk – utána pedig egy parancsot adott: „Evezz a mélyre, és vessétek ki hálójaitokat fogásra!” Most? Tíz órakor? Vagy

Amikor egyszer a sokaság hozzá tódult, és hallgatta az Isten igéjét, ő a Genezáret-tó partján állt. Meglátott két hajót, amely a part mentén vesztegelt; a halászok éppen kiszálltak belőlük, és hálójukat mosták. Ekkor beszélt az egyik hajóba, amelyik Simoné volt, és megkérte, hogy vigye őt egy kissé beljebb a parttól, azután leült, és a hajóból tanította a sokaságot. Miután abbahagyta a beszédet, ezt mondta Simonnak: „Evezz a mélyre, és vessétek ki hálójaitokat fogásra!” Simon így felelt: „Mester, egész éjszaka fáradtunk ugyan, és semmit nem fogtunk, de a te szavadra mégis kivettem a hálójukat.” S amikor ezt megtették, olyan nagy tömeg halat kerítettek be, hogy szakadoztak a hálójuk; ezért intettek társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek és segítsenek nekik. Azok pedig odamentek, és annyira megtöltötték mind két hajót, hogy majdnem elsüllyedtek. Simon Péter ezt látva leborult Jézus lába elé, és így szólt: „Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram!” A halfogás miatt ugyanis nagy félelem fogta el őt és azokat, akik vele voltak és segítettek; de ugyanígy Jakobot és Jánost, a Zebedeus fiait is, akik társai voltak Simonnak. Jézus akkor így szólt Simonhoz: „Ne félj, ezentúl emberhalász leszel!” Erre kivonták a hajójukat a part-ra, és mindent otthagya követték őt.

Lk 5,1-11

azt kéri, hogy „hadd szálljak be a halászbárkádba, és menjük egy kicsit beljebb a parttól”. A tanítók gyakran tanítottak így, mert a víz rendkívül jól vezet, sőt egy kicsit fel is erősíti a hangot. Bentről jobban hallja a sok ember, mintha a partról beszélne Jézus. Lehet, hogy Péter nem éppen prédiká-

akárhány óra lehetett már. Látszik, hogy Jézus nem ért hozzá. Ácsnak biztos jó, tanítónak kiváló, de a halászáshoz nem konyít semmit sem.

A Genezáreti-tóról azt mondják, este gyorsan lehül a vize, és mivel a halak szeretik a langyosabb vizet, ezért este csapatostól a tó közepére húzódtak be,

a mélyebb részekre. Ezért halásztak a halászkok éjszaka és a mélyen. Ott volt együtt a sok hal. Amikor melegegett reggel, akkor elsősorban a tó partján, a sekélyebb víz melegegett fel, akkor meg kihúszták oda, és szétoszlott a nagy tömeg hal sokkal nagyobb területen, a tó egész területén. Akkor nem volt érdemes halászni, mert ott egyszerre csak keveset fogtak volna, és az akkori kerítőháló csak kaparászta volna a sekély tó fenekét.

Ezt Péterék jól tudták, hiszen ez volt a szakmájuk. Apáról fiúra szállt a tapasztalat. Azt mondja az Ige, hogy nekiindultak, hogy mint máskor is, este halásszanak. Utána jön ez a szinte érthetetlen mondat, hogy egész éjjeli munka után sem fogtak semmit. Egy fia halacska sem akadt a hálóba. Pedig nem így szokott lenni. Ők ismerik a helyeket. Meg van a technikájuk, szakismeretük. Vannak tapasztalataik. Van itt izom, erő, van itt ész is. Minden megvan. A hal is biztos ott van, csak valahogyan nem került bele a hálóba. Érthetetlen módon egész éjjel nem fogtak semmit. Mindent úgy csináltak, mint máskor, de mégis elmaradt az eredmény. Csak a hálók lettek tele moszattal meg mindenfélével, úgy-hogy azt olvassuk, hogy reggel, amikor kievickéltek a partra, akkor mosták a hálóikat.

Péterből Jézus parancsa után megszólal a keserűség. Lehet érezni minden szavából. Van benne keserűség, szemrehányás, egy kis feszültség is, türelmetlenség is, és kioktatja Jézust. Mester, (szándékosan Rabbinak szólítja) a tanítás a te szakmád, azzal foglalkozz és

ne a másik szakterületével. Egész éjszaka mindent megtettünk és nem fogtunk semmit. Gondolod, hogy majd most, amikor régen másutt vannak a halak, most leszünk sikeresek?

Ezután elhangzik a sorsdöntő szó. Károli úgy fordítja: mindazáltal a te szavadra kivetem a hálót, itt meg azt olvastuk: de a te szavadra mégis kivetem a hálókat. Péter mégis megpróbálja legyőzni a maga szakmai büszkeségét, meg fáradtságát, keserűségét, meg mindent, ami ágaskodik az ellen, hogy engedelmességéért Jézusnak. Ez a „mégis” indítja el azután a csodákat.

Kivetik a hálót – nem tudom, milyen gondolatokkal, indulatokkal; és olyan szemléletesen írja le Lukács: visszahúzni már nem bírták. Egyszerűen tele lett. Ennyire tele nem szokott lenni. Annyira tele, hogy nem fér bele a hajóba, hívni kellett a kollegákat, hogy hozzák másik bárkát is, meg kell a két kezük, az erejük is. Ekkora fogást még nem látott. Ki tudja hány éve, évtizede üzte a mesteriséget, de ilyen még nem volt. Mi történt itt? Világos nappal, bent a mélyen, ahol ilyenkor nem kellene hálnak lennie. És annyi, amennyit még életében nem látott.

És innen kell figyelnünk minden szóra, amit Lukács ír. „Simon Péter pedig ezt látva leborult Jézus lába elé, és így szólt: Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram! A halfogás miatt ugyanis nagy félelem fogta el őt...” Ez a „nagy félelem” vallástörténeti szakkifejezés. Amikor az ember az istenség jelenlétét átéli, vagy mi a Szentírás alapján mondjuk, hogy a személyes Isten jelenlétét át-

éli, amikor valami olyat tapasztal, amire nincs más magyarázat, csak az, hogy itt az Isten közbenyúlt, közbeavatkozott és cselekedett, akkor úrrá lesz rajta ez a remegés, ez a félelem. Nem tudja mitől, miért, kitől. A szíve mélyén sejti Péter, hogy én itt most a mindenség Ura előtt állok. Itt valami egészen más történt, mint amihez hozzászoktunk. Éppen ezért ez a félelem kényszeríti térdre. És éppen ezért itt már nem azt mondja, hogy „Mester”, mint előbb, amikor oktatta Jézust, hanem azt mondja: „Uram”.

Ezt a szót a hívő zsidók az élő Isten személyneve, a Jahve helyett mondták. Ez a félelem, ez a letérdelés, ez a megszólítás: Uram, egy hívő zsidó szájából csak az Isten színe előtt jött ki, és csak ott viselkedett így. Nem lehet tudni, hogy tudatosan, vagy egyelőre még csak a szíve mélyén, de Péter ott a hajóban átélte azt, hogy itt ő a szent Isten jelenlétében áll. Vagy maga Jézus Isten? Őbenne maga Jahve jött el hozzánk? Ki érti ezt? Kinek a fejébe fér ez bele? Kinek a bárkájába fér be az a fogás, amihez a teremtő isteni hatalommal cselekvő Jézus segítette őket? Nem fér bele a hálóba, nem fér bele a bárkába, és Jézus személyének a titka nem fér bele az emberi értelembé. Itt valami mindent meghaladó titok lett nyilvánvalóvá.

Ezért nem is foglalkozik a halakkal. Jézus személye lesz neki nagyon fontos. És átéli a kegyelemnek a gazdagságát. Ő, aki magában morgolódott, aki oktatta Jézust, aki megvetette Őt amiatt, hogy ehhez a szakmához nem ért, meg még ostobaságokat is parancsol, és megsegényíti őt, nevetség tárgyává teszi,

hogy itt világos nappal a mélyben kell halászni. Azt éli át, azt érti meg, hogy itt egy másik világ is jelen van. Itt nem arról van szó, hol tartózkodnak a halak, meg évszázadok alatt milyen tapasztalatokat gyűjtöttek a szakmai elődök. Itt arról van szó, hogy jelen van az Isten. De hogy van jelen? Itt a bárkában? Ilyen közel jött az Isten egy ilyen morgolódo halászhoz, aki egész éjszaka hiába fáradt és nem fogott semmit? Ennyire megtiszteli őt, hogy beszélget vele? Mennyire nem volt türelmetlen Jézus, amikor azt mondta: „Evezz a mélyre, és vessétek ki a hálótokat fogásra!” Benne pedig ott volt az ellenkezés, magyarázta, miért nem jó ez. Jézus türelmesen várta, hogy az ige, amit Ő mondott, majd meggyőzi Pétert, az ige elvégzi benne a munkát, és az ige munkája nyomán elhangzik ez a: mindazáltal. Mégis csak képes lesz szembefordulni büszke önmagával, és egyszer csak ott fog térdelni a szelíd Jézus előtt, mert felismerte, hogy kicsoda Ő. Aki felismeri, nem tehet mást, minthogy imádjá. Ilyen módon választ ki Isten embereket, hogy a munkájában felhasználja őket. Kívánom, hogy azok, akik nem tapasztalták még meg Istennek az ilyen közelségét, azok ezt megtapasztalják; hogy saját maguk fel tudják fedezni és választ tudjanak adni arra a kérdésre, hogy kicsoda Jézus és hogy hivatásukat, tapasztalataikat Isten szolgálatába tudják állítani.

Ámen

(Elhangzott 2008 június 22-én)

MÁSHOL, MÁSHOGYAN!?

BETEKINTÉS A KISEBBSÉGBEN ÉLŐ MAGYARSÁG,
REFORMÁTUSSÁG ÉLETÉBE.

Amerikai magyarok, magyar amerikaiak?!

2.rész – Múlt és jelen

Kiindulásként tisztáznunk kell, hogy az Egyesült Államokban és Kanadában a „magyar egyház” fogalma nem egyértelmű. Az egyházi dokumentumok és források nagyon különböző gyülekezeteket sorolnak a „magyar egyházak” közé. Optimális esetben magyar egyháznak tekinthető az az egyházszervezet, amit magyar kivándorlók alapítottak, tartanak fenn, a hívek zöme ma is „óhazai születésű” magyar, s magyar lelkipásztor gondolja őket. E három feltétel egybeesése azt is jelenti, hogy a gyülekezet magyar nyelvű. A magyar alapítású egyházak tagsága azonban ma már nagyon sok esetben a leszármazott generációk köréből kerül ki, s az egyház etnikai jellege erősen elhalványult. S a legtöbb helyen az angol nyelv vált dominánssá. Az etnikai alapon induló gyülekezetek egyre inkább helyi, területi szerepet játszanak. Vagyis: nem csupán az egy helyről kivándorolt híveket tömörítik, hanem sokkal inkább egy-egy városrész lakóit. Miután az egyházak fenntartása Amerikában teljes egészében a hívek önfeláldozásától függ, több „magyar egyház” léte a helyi, etnikailag vegyes közösség összefogását példázza. Mindebből az egyház és az etnikai identitás összefüggését illető kérdéseken túl

a „magyar egyházak” összeszámlálásának komoly gyakorlati problémája is következnek.

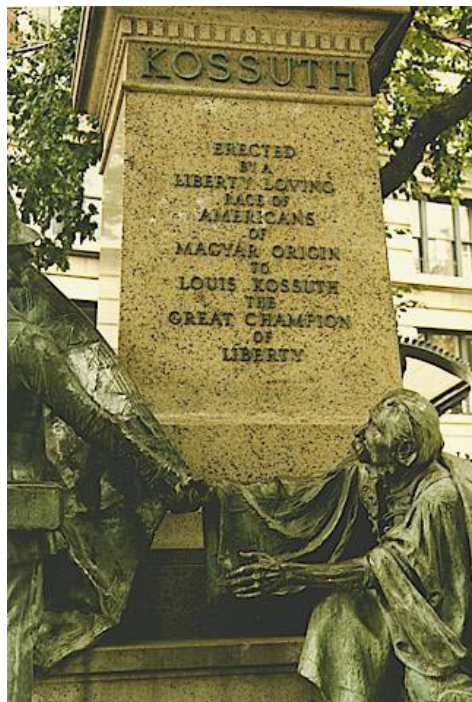
Több mint 80 éves történelmet tudhat maga mögött az Amerikai Magyar Református Egyház. Számos probléma, aggodalomra okot adó helyzet fölött győzedelmeskedett a múltban. Többek között ez (is) ad reménységet arra, hogy a jelen nem kevésbé elszomorító körülményei között talpon maradjon.

Néhány statisztikai adat (az amerikai népszámlálás szerint): magyarok száma az USA államaiban összesen: 1980-ban – 1.776.902, 1990-ben – 1.579.784, 2000-ben – 1.398.724. Egyértelműen kitűnik, hogy a magyarság és egyben a református egyház lélekszáma fogy. A kiváltó okok közül csak néhányat említenék: a „nagy bevándorlások” idején bevándoroltak megöregedtek, meghaltak. A többedik generáció már nem tartja olyan fontosnak magyar gyökereit. A vegyesházasságok sem kedveznek a magyarság megtartásának. A bevándorlás amerika kedvezőtlen emigrációs politikájának köszönhetően csökkent. Sőt, egyfajta kivándorlás figyelhető meg az EU tagállamaiba. Mindez egyházi (Amerikai Magyar Református Egyház és a Kálvin Egyházkerület) és gyülekezeti szinten egyaránt megtapasztalható. Szándékosan írtam „statisztikai adatok” kifejezést, mivel nem teljesen a valóságot tükrözi, hiszen ezekben az adatokban nem jelennek meg az USA-ban hosszabb-rövidebb ideig tartózkodó munkavállalók, diákok, kutatók, vendégtanárok, de az illegálisan itt tartózkodók sem. Az ő számuk felmérésében

az Internet adta lehetőségek, ismerkedő-, kapcsolattartó portálok (iwiw.hu) segítenek. Eszerint: (pl.) Boston: 715, Chicago: 1.200, Las Vegas: 950, Los Angeles: 4.600, Miami: 2.000, New Jersey: 750, New York: 8.500, San Francisco: 1.000, stb. Összesen további 21.500 magyart lehet kimutatni.

Sajnos nem mérhető, hogy ezen magyarok mindegyike kapcsolatban van-e valamely gyülekezettel, de az igen, hogy potenciális tagok bizonyosan vannak közöttük, ha el tudjuk őket érni, s kellő képp meg tudjuk őket szólítani. Ezek a magyarok döntő többségben fiatalok, nagy részük szakmai sikereiknek köszönhetően kerültek ki – sokaknak családjuk, gyermekeik vannak. Ez tapasztalható a keleti parton meginduló missziós gyülekezetekben is. Ám az Amerikára jellemző nagy távolságok sokszor áthidalhatatlan korlátot jelentenek. Továbbá a magyarok nagy része római katolikus (55%), s csak kisebb részük tartozik valamelyik protestáns egyházhoz (28% protestáns, 11% zsidó). S persze olyan is van, aki semmiféle egyházi, vallásos háttérrel nem rendelkezik (6% vallástalan).

A teljesség igénye nélkül, ez az amerikai magyarság képe, melyből számos következtetést vonhatunk le. S csak további korlátnak nevezhetném meg a feltüntetett adatok alapján csekély százaléku magyar reformátusság két egyháztestre való szétosztását. Az Egyesült Államokban ugyanis a református egyházat a történetileg kialakult széttagoltság jellemzi ma is. A gyülekezetek öt különböző egyházszervezetbe tartoznak. Az egy-

Kossuth Lajos szobra Cleavlandben (Ohio állam) – Tóth András szobrász műve

házi források összesen 102 huzamosabb ideig működő magyar alapítású, magyar háttérű református egyházat tartanak nyilván. Ez a szám további kisebb, rövid ideig tevékenykedő egyházzal növelhető. Ma többé-kevésbé magyar jellegűnek 70-74 aktív gyülekezet tekinthető, de többjük tagsága alig haladja meg a 20-30 főt. Az össz 90%-a az Amerikai Magyar Református Egyházhoz, ill. a Kálvin Egyházkerülethez tartozik. Mindkét egyháztest külön apparátussal rendelkezik. Míg az Amerikai Magyar Református Egyház teljesen függetlenül, addig a Kálvin Egyházkerület a United Church of Christ /UCC/ szárnayi

alatt tevékenykedig és szolgál.
Előbbit 28 gyülekezetben megköze-
lítőleg 1.910 lélek, utóbbit pedig 32
gyülekezetben 1.880 lélek alkotja. A
változásokat leginkább az utóbbi tíz év
igazolja. Gyülekezetek szűnnek meg, de
alakulnak is újak. Az Amerikai Magyar
Református Egyházban 1998 óta hét
gyülekezet szűnt meg, egy csatlakozott
hozzá, és három új gyülekezet alakult,
s következő 5 van kialakulóban, mint
Atlanta, Austin, Boston Columbia-Char-
lotte és Portland. A legtöbb lelkész több
gyülekezetben végez szolgálatot egy-
szerre, egyedül a Miami-i gyülekezet-
ben van két lelkész beiktatva. Ez is azt
bizonyítja, hogy a hagyományos model,
az egy lelkész – egy gyülekezet egyre
nehezebben oldható meg. A tények azt
mutatják, hogy csökken a gyülekezetek
eltartó ereje, nem tudnak főállású lel-
készt alkalmazni, parókiát, egyéb java-
dalmakat biztosítani.

A két egyháztest jobb együttműködése
erdekében alakult meg az Amerikai Ma-
gyar Református Lelkészegyesület és a
Presbiteri Szövetség is, mely évente Li-
gonier-ban tartja közgyűlését.

Az észak-amerikai reformátusok fontos
intézménye az Amerikai Magyar Refor-
mátus Egyesület. A betegsegélyző egy-
letként 1896-ban alakult egyesület ma
modern amerikai biztosítótársaság. Az
egyesület székháza 50 éve New York
City-ben működik. Az 1986-ban fölava-
tott új központ, a Kossuth Ház az egyik
legjelentősebb amerikai magyar kul-
turális központ. Fontos szerepet töltött
s tölt be a reformátusság másik fontos
központja a ligonieri Bethlen Otthon. Az

intézmény az 1921-ben alapított, azóta
megszűnt árvház kiegészítéseként léte-
sített szociális otthon. Mára a száz ágyas
öregotthon mellett egy 20 lakásból álló
Nyugdíjasok Faluja is felépült. Ligon-
ierben található a reformátusok értékes
levéltári gyűjteménye is.

„Ha a jövő útján akarunk járni, tisztában
kell lenni múlt-, s jelen helyzetünkkel.”
A gyülekezetekben nem az a közpon-
ti kérdés, hogy vasárnaponként melyik
nyelven szóljon az evangélium, hanem
hogy szóljon – magyarul és angolul,
minél többeket elérve. Lassan azon sem
kellene meglepődni, ha lelkészeinknek
spanyolul is kellene tudni, mert akkora a
bevándorlási hullám a dél-amerikai or-
szágokból. Semmi új nem lenne ebben,
mert a múlt században számos gyüleke-
zetben szlovák nyelven is prédikáltak a
magyar lelkészek.

Csupán egy ilyen rövid betekintés után
sem annyira vonzó és irigylésreméltó a
mai amerikai református gyülekezetek
élete. Sok elkeseredésre okot adó ténye-
ző fordul elő, mégsem kesergünk, hisz
az Úr Isten Igéje biztat és reményt ad,
napról napra.

„Az Evangélium nem kirekeszt, hanem
becsatlakoztat, nem elküld, hanem hí-
vogat. Ezzel az erővel lehet megma-
radni magyarnak, amerikainak, becsül-
ni mindkét kultúrát, büszkének lenni a
gyökerekre és a kihajtott ágakra.”

Tóbiás Attila

Forrás:
Dr. Lukácsi Kádár Éva
Dr. Kocsis Attila

SZALONNASÜTÉSÜNK EMLÉKÉRE + HÍVOGATÓ

Őszinte leszek: elég nehéz egy szalonnasütsőről cikket írni, mert kb. mindenki tudja miről szól egy ilyen esemény: sül a szalonna, „spekacski” (csak Annamariinak: szafaládé), kolbász, a sütőgetők beszélgetnek egymással – eszegetnek, iszogatnak, szórakoznak. Közben előkerül egy gitár, és valójában senkit sem érdekel, mikor jön a reggel.

Nagyon jól sikerült ez a szalonnasütes! Kataék kiváló – babakocsikkal is könnyen megközelíthető helyet találtak, így biztosítva, hogy a két legkisebb (8 és 1,5 hónap) is jól érezze magát és életében először szalonnával álmodhasson.

Rugalmasságával, összetartásával az IFI ismét bizonyította, hogy egy kiforrott, és nyitott kis társaság. Majd' elfelejtettem – a gitárzenét Jani, a kórus egyik „tenorja, alkalmi dobosa és hangtechnikusa” szolgáltatta hajnali kettő óráig. Köszönet mindenkinek, aki eljött és „jelenlétével emelte az est színvonalát”. Remélem sikerült más – nem IFIs – gyülekezeti tagnak is kedvet csinálnom a július 25-27-re (péntek, szombat, vasárnap), **Prága környékére tervezett, kempingezéssel összekötött IFI kirándulásra**. A szervezést

magára vállaló négyes (Deni, Marián, Xta, Jani) **július 6-ig** várja azoknak a jelentkezését, akik nem sátorban, hanem házikóban szeretnének aludni. A sátorosok jöhetnek utolsó pillanatban is, de a sofőrök miatt mégiscsak jobb az a bizonyos „utolsó előtti”, kellemetlen meglepetésekben talán ritkább pillanat. Sátrat, hálósákokat mindenki maga biztosít! Gyertek minél többen, szóljatok barátaitoknak, ismerőseiteknek is. A jelentkezéseket az ifi@refnet.cz e-mail címre várjuk.

FELHÍVÁS!

Az IFI levelezőlistája
(ifi@refnet.cz)

a napokban aktualizálva lett.

Az IFI-tagok automatikusan kapják a Napi IGE-t, így ha valaki lemaradt a levlistáról, ezt könnyen észreveheti.

Észrevételek: attila@refnet.cz

2008 első sütőgetése. Előtérben a sütőgetők, háttérben az iszogatók

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól. A nyári időszakban (július, augusztus) a Bibliórák szünetelnek.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológián (Černá 9, Prága 1), az 5. emeleten, a kápolnában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen.

(korus@refnet.cz)

A GYÜLEKEZET ÉLETÉBŐL

– A gyülekezet számlájára a héten megérkezett a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház missziói alapjából segédlelkészünk szállásának biztosítására elkülönített **44.000 Sk-s** összeg. A SzRKE június 21-i Zsinati ülésén döntött a támogatás folyósításáról.

– Kérjük a gyülekezet tagjait, érdeklődjenek barátaik, ismerőseik körében üresedő albérlet, szálláshely felől.

– Ehét végéig összesen 25-en töltötték ki az ÜZENET szerkesztősége és a presbitérium által összeállított, **„Gyülekezeti felmérés 2008”** címet viselő kérdőívet. A kérdőív a gyülekezet véleményét volt hivatott felmérni több fontos, a gyüleke-

zet jelenét és jövőjét érintő kérdésben. A felmérés eredményét egy hetes késséssel, az ÜZENET július 6-i számának mellékletében közöljük le. A kérdőívet az ÜZENET szerkesztősége és a presbitérium közösen fogja értékelni.

– A ČCE megalakulásának 90. évfordulója alkalmából díszkiadású cseh Biblia jelenik meg, melynek különlegessége, hogy egymás mellett szerepel benne a Kralická Bible és a Český ekumenický preklad. A Biblia a gyülekezet segédlelkészén keresztül rendelhető meg – ára 450,- Kč (a bolti ára valószínűleg több mint a duplája lesz).

ARANKA NĚNI POGÁCSÁJA...

40dkg lisztet 1 csomag sütőporral, 2 tojás sárgájával, 2 evőkanálnál erős rummal, csipetnyi borssal, ízlés szerinti mennyiségű sóval és szükség szerinti tejjel könnyen gyúrható tészta formájában jól eldolgozunk. A tésztát ujjnyi vastagra kinyújtva langyos zsírral megkenjük és összesen ¼kg apróra darált tepertővel összehajtás előtt megszórjuk. A nyújtást, zsírral kenést és a tepertős beszórást négyszer-ötször ismételjük. Az utolsó nyújtás előtt ½ órára hideg helyre tesszük pihenni. Végül ujjnyi vastagra nyújtjuk és közepes pogácsavággal kiszúrva, tojással megkenjük, forró sütőben sütjük. *(Az ÜZENET felelősséget nem vállal, de szívesen kóstol...)*

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Simon János & Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz